

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 07/3542 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, van 8 februari 2007 in het
geding tussen:

appellant

en

de Minister van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 22 januari 2007 is appellant in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 8 februari 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam (hierna: de rechtbank), het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 13 februari 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De Minister van Justitie (hierna: de minister) is in de gelegenheid gesteld een reactie in te dienen.

De Afdeling heeft de zaak ter zitting behandeld op 10 mei 2007, waar de Staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris), vertegenwoordigd door mr. M.P. Bouma, ambtenaar bij het Ministerie van Justitie, is verschenen. Appellant is, met kennisgeving, niet verschenen.

De Afdeling heeft het onderzoek ter zitting geschorst en de staatssecretaris in de gelegenheid gesteld nadere stukken over te leggen. Bij faxbericht van 10 mei 2007 heeft de staatssecretaris dit gedaan. Bij brief van 23 mei 2007 heeft appellant hierop gereageerd. Met toestemming van partijen is afgezien van een hernieuwde behandeling ter zitting.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 27, eerste lid, van Richtlijn 2004/38/EG van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor de burgers van de Unie en hun familieleden (hierna: de Richtlijn) kunnen lidstaten de vrijheid van verkeer en verblijf van burgers van de Unie en hun familieleden, ongeacht hun nationaliteit, beperken om redenen van openbare orde, openbare veiligheid of volksgezondheid. Deze redenen mogen niet voor economische doeleinden worden aangevoerd.

Ingevolge het tweede lid van dit artikel, voor zover thans van belang, moeten de om redenen van openbare orde genomen maatregelen in overeenstemming te zijn met het evenredigheidsbeginsel en uitsluitend gebaseerd te zijn op het gedrag van betrokkene. Strafrechtelijke veroordelingen vormen als zodanig geen reden voor deze maatregelen. Het gedrag moet een actuele, werkelijke en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving vormen.

Ingevolge artikel 28, eerste lid, van de Richtlijn, voor zover thans van belang, neemt een gastland, alvorens een besluit tot verwijdering van

het grondgebied om redenen van openbare orde te nemen, de duur van het verblijf van de betrokkene op het grondgebied van dit land, diens leeftijd, gezondheidstoestand, gezins- en economische situatie, sociale en culturele integratie in het gastland en de mate waarin hij bindingen heeft met zijn land van oorsprong, in overweging.

Ingevolge artikel 32, eerste lid, van de Richtlijn, voor zover thans van belang, kunnen personen die zijn verwijderd om redenen van openbare orde na verloop van een redelijke termijn, die afhankelijk is van de omstandigheden en in elk geval 3 jaar na de tenuitvoerlegging van het overeenkomstig het Gemeenschapsrecht rechtsgeldig uitgevaardigde definitieve besluit tot verwijdering, een aanvraag tot opheffing van dit besluit indienen onder aanvoering van argumenten om te bewijzen dat er een wijziging in materiële zin is opgetreden in de omstandigheden die het besluit rechtvaardigen om jegens hem een verwijderingsmaatregel uit te vaardigen. De betrokken lidstaat neemt zijn besluit binnen zes maanden te rekenen vanaf de indiening van de aanvraag.

Ingevolge het tweede lid van dit artikel hebben de in het eerste lid genoemde personen gedurende de behandeling van deze aanvraag geen recht van toegang tot het grondgebied van de betrokken lidstaat.

2.2. Ingevolge artikel 8.7, eerste lid, van het Vreemdelingenbesluit 2000 (hierna: het Vb 2000) is Hoofdstuk 8, afdeling 2, paragraaf 2 EG/EER van toepassing op vreemdelingen die de nationaliteit bezitten van een staat die partij is bij het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap of bij de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte, dan wel van Zwitserland, en die zich naar Nederland begeven of in Nederland verblijven.

Ingevolge artikel 8.8, eerste lid, aanhef en onder c, van het Vb 2000, voor zover thans van belang, kan aan een vreemdeling als bedoeld in artikel 8.7, die in het bezit is van een geldig document voor grensoverschrijding, de toegang tot Nederland slechts worden geweigerd om redenen van openbare orde, indien hij om redenen van de openbare orde uit Nederland is verwijderd en sinds de verwijdering nog geen redelijke termijn is verstreken.

Ingevolge artikel 8.22, eerste lid, van het Vb 2000, voor zover thans van belang, kan Onze minister het rechtmatig verblijf ontzeggen of beëindigen om redenen van openbare orde, indien het persoonlijke gedrag van de vreemdeling een actuele, werkelijke en ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving vormt.

Ingevolge het vierde lid van dit artikel, voor zover thans van belang, kan de aanvraag tot opheffing van de ongewenstverklaring slechts worden gedaan nadat sinds de verwijdering om redenen van openbare orde een redelijke termijn is verstreken of indien die verwijdering tenminste 3 jaren voorafgaand aan de aanvraag heeft plaatsgevonden.

Ingevolge het vijfde lid van dit artikel wordt binnen zes maanden een beschikking gegeven op de in het vierde lid bedoelde aanvraag.

2.3. In zijn enige grief klaagt appellant dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat de staatssecretaris in het in rechte onaantastbare besluit tot ongewenstverklaring van 9 januari 2002, genoegzaam de in

artikel 28 van de Richtlijn genoemde omstandigheden heeft betrokken, dat dit besluit gelijkgesteld kan worden met een besluit ter beëindiging van het verblijfsrecht, als bedoeld in de Richtlijn, en derhalve uit de ongewenstverklaring volgt dat hij geen rechtmatig verblijf in Nederland heeft en in bewaring kon worden gesteld. Daartoe voert appellant aan dat de artikelen 27, 28 en 29 van de Richtlijn, in onderlinge samenhang gezien, impliceren dat direct voorafgaand aan een besluit tot verwijdering dient te worden gezien of hij een actuele, werkelijke en voldoende ernstige bedreiging voor de openbare orde vormt, waarbij de omstandigheden, bedoeld in artikel 28 van de Richtlijn, worden betrokken. Volgens appellant voldoet het besluit tot ongewenstverklaring, die 5 jaar geleden is opgelegd, hieraan niet.

2.3.1. Appellant is van Italiaanse nationaliteit, zodat hij als gemeenschapsonderdaan in de zin van artikel 1, onderdeel e, onder 1°, van de Vw 2000 in beginsel hier te lande rechtmatig verblijf heeft op de voet van artikel 8, aanhef en onder e, van die wet.

2.3.2. Appellant is bij besluit van 9 januari 2002 ongewenst verklaard, waarbij de staatssecretaris zich, onder verwijzing naar de strafrechtelijke veroordelingen van appellant in Nederland en Duitsland en het gevaar voor recidive, op het standpunt heeft gesteld dat zijn gedrag een actuele bedreiging vormt voor de openbare orde. Hiertegen heeft appellant geen rechtsmiddelen aangewend, zodat dit besluit in rechte onaantastbaar is.

Blijkens het verhandelde ter zitting en de door de staatssecretaris bij faxbericht van 10 mei 2007 overgelegde stukken, waaronder een bericht van verwijdering (Model M-100), is appellant reeds op 25 januari 2002 om redenen van openbare orde uitgezet naar Italië.

Gelet op het bepaalde in artikel 8.8, eerste lid, aanhef en onder c, van het Vb 2000, en in aanmerking genomen dat appellant, naar gesteld, eerst op 29 januari 2007 een aanvraag tot opheffing van het besluit tot ongewenstverklaring heeft gedaan en de termijn, waarbinnen de staatssecretaris op dit verzoek moet beslissen, nog niet is verstreken, had appellant ten tijde van de inbewaringstelling geen toegang tot Nederland en derhalve evenmin rechtmatig verblijf hier te lande. Met de rechtbank kan derhalve worden geconcludeerd dat appellant in bewaring kon worden gesteld. De grief faalt.

2.4. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient, zij het met verbetering van de gronden waarop deze rust, te worden bevestigd.

2.5. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, Voorzitter, en
mr. B. van Wagtendonk en mr. M.G.J. Parkins-de Vin, Leden, in
tegenwoordigheid van mr. C.E.C.M. van Roosmalen, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
Voorzitter

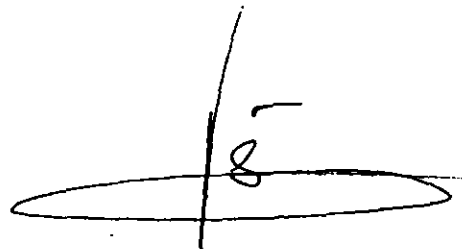
w.g. Van Roosmalen
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 5 juni 2007

53-513.

Verzonden: 5 JUNI 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Postadres Postbus 2267
1000CG AMSTERDAM

Amsterdam-Amstelland

Regio Amsterdam-Amstelland
Korpsonderdeel 13 Vreemdelingenpolitie
Behandeld door C.A.M. van Veen
Telefoon 020-5598181
Fax 020-5596280
-nummer / Zaak / Zaak - 22/01/2007
Datum 22/01/2007
Onderwerp M110-A Maatregel van Bewaring

Maatregel van Bewaring

Ik, ondergetekende,

Catharina Anna Maria van Veen, brigadier van het regionaal politiekorps
Amsterdam-Amstelland,

belast met het toezicht op vreemdelingen, tevens hulpofficier van justitie, leg met het oog op de
uitzetting aan

de vreemdeling, zich noemende:

Achternaam :
Voorna(a)m(en) :
Geboortedatum :
Geboorteplaats :
Geboorteland : Bondsrepubliek Duitsland
Nationaliteit(en) : Italiaanse, Italiaanse
Geslacht : mannelijk

IND lokatie:	
Dossiernr:	0100014011
Uitd ontvangstdatum:	23/01/2007
Briefnr:	
IND ontvangstdatum:	23 JAN 2007
INDIS naam mdr:	SD
INDIS datum:	23/01/07
INDIS naam mdr:	
INDIS datum:	

de maatregel van bewaring op, zoals bedoeld in artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de
Vreemdelingenwet 2000 (geen rechtmatig verblijf).

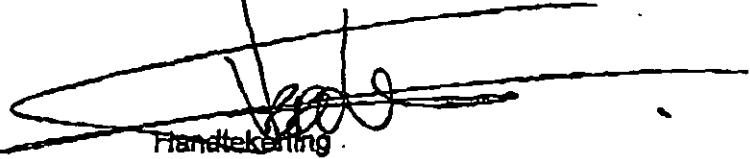
Deze maatregel wordt gevorderd door het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen
zijn om te vermoeden dat betrokkene zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het
feit dat betrokkene

- Ongewenst verklaard is
- Veroordeeld is terzake een misdrijf
- Zich bedient van een of meerdere allassen

De maatregel is opgelegd:

Plaats : Amsterdam
Datum : 22/01/2007
Tijd : 20:41 uur.

De Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie,
namens de Minister,
de hulpofficier van justitie,
de brigadier,
C.A.M. van Veen

Handtekening

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt.

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal Intakebureau Vreemdelingenzaken te Haarlem, faxnummer 023 - 512 6736. Hierbij dient gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie www.rechtspraak.nl.

Rechtbank 's-Gravenhage
zittinghoudende te Amsterdam
enkelvoudige kamer vreemdelingenzaken

Uitspraak

op grond van artikel 8:70 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb)
j° artikel 96 en artikel 106 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

reg. nr.: AWB 07/3542

V-nr.:

inzake: geboren op alias
geboren op van Italiaanse nationaliteit, voorheen verblijvende in
het Uitzetcentrum Schiphol, eiser,
gemachtigde: mr. M. berg, advocaat te Amsterdam,

tegen: de Minister van Justitie, verweerder,
gemachtigde: mr. A.C. Metselaar, ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst
van het Ministerie van Justitie.

I. ONTSTAAN EN LOOP VAN HET GEDING

Op 22 januari 2007 is eiser op grond van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 in bewaring gesteld.

Bij beroepsschrift van 23 januari 2007 heeft eiser beroep ingesteld tegen het besluit van verweerder tot oplegging van de vrijheidsontnemende maatregel.
Ingevolge artikel 94, eerste lid, van de Vw 2000 houdt het beroep tevens in een verzoek om toekenning van schadevergoeding.

Op 30 januari 2007 is eiser naar Italië uitgezet.

Het beroep is behandeld ter openbare zitting van 30 januari 2007. Eiser is aldaar vertegenwoordigd door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn voornoemde gemachtigde. De rechtbank heeft het onderzoek ter zitting gesloten.

II. OVERWEGINGEN

Eiser heeft het volgende -zakelijk weergegeven- aangevoerd.

De maatregel van bewaring is onrechtmatig opgelegd en eiser verzoekt om toekenning van schadevergoeding.

Uit de Vreemdelingencirculaire 2000 en uit artikel 28 van de EG-richtlijn van 29 april 2004 volgt dat voor de verwijdering van een EU-burger een gemotiveerd en afgewogen besluit dient te worden genomen. In het geval van eiser is in het geheel geen sprake geweest van een dergelijk besluit. Het besluit waarbij eiser ongewenst is verklaard, is niet een dergelijk besluit. Sindsdien is geruime tijd verstreken en verweerder had opnieuw moeten kijken of er ernstige redenen van openbare orde waren.

Eiser heeft een goede verhouding met zijn vrouw en kind en heeft met hen hier te lande een gezinsleven. Inmiddels heeft eiser verzocht om opheffing van zijn ongewenstverklaring.

Verweerder heeft het volgende -zakelijk weergegeven- aangevoerd. De maatregel van bewaring is rechtmatig opgelegd. Eiser is ongewenst verklaard. Vanwege deze ongewenstverklaring vormt eiser een actuele dreiging voor de openbare orde en veiligheid. Er hoeft derhalve niet nog een separaat besluit te worden genomen, zoals eiser stelt.

De rechtbank overweegt het volgende.

De rechtbank stelt vast dat de bewaring na de indiening van het beroep is opgeheven. Thans moet worden beoordeeld of er gronden zijn om schadevergoeding toe te kennen.

Artikel 28 van de richtlijn 2004/38/EG van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 luidt als volgt:

“Bescherming tegen verwijdering.

1. Alvorens een besluit tot verwijdering van het grondgebied om redenen van openbare orde of openbare veiligheid te nemen, neemt een gastland de duur van het verblijf van de betrokkene op zijn grondgebied, diens leeftijd, gezondheidstoestand, gezins- en economische situatie, sociale en culturele integratie in het gastland en de mate waarin hij bindingen heeft met zijn land van oorsprong, in overweging.
2. Behalve om ernstige redenen van openbare orde of openbare veiligheid kan een gastland geen besluit tot verwijdering van het grondgebied nemen ten aanzien van burgers van de Unie of familieleden, ongeacht hun nationaliteit, die een duurzaam verblijfsrecht op zijn grondgebied hebben verworven.
3. Behalve om dringende redenen van openbare veiligheid zoals door de lidstaten gedefinieerd, kan ten aanzien van burgers van de Unie of hun familieleden, ongeacht hun nationaliteit, geen besluit tot verwijdering worden genomen, indien zij:
 - a. de laatste tien jaar in het gastland hebben verbleven, of
 - b. minderjarig zijn, tenzij de verwijdering noodzakelijk is in het belang van de minderjarige, zoals bepaald in het VN-verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989.”

De rechtbank stelt vast dat eiser bij besluit van 9 januari 2002 ongewenst is verklaard.

In dit - inmiddels onherroepelijk geworden - besluit heeft verweerder genoegzaam de in de richtlijn genoemde omstandigheden betrokken. Naar het oordeel van de rechtbank is dit besluit gelijk te stellen met een besluit ter beëindiging van het verblijfsrecht als bedoeld in artikel 28 van de richtlijn 2004/38/EG. Uit de ongewenstverklaring volgt derhalve dat eiser geen rechtmatig verblijf als EU-onderdaan meer heeft. Alsdan mag eiser dan ook in beginsel in bewaring worden gesteld.

In reactie op de stelling van eiser dat er een nieuw, concreet besluit met betrekking tot de actuele dreiging van eiser voor de openbare orde dan wel openbare veiligheid moet zijn, overweegt de rechtbank dat de richtlijn 2004/38/EG noch de Vw 2000 noch de Vreemdelingencirculaire 2000 daartoe nopen.

Na beoordeling van de door of namens eiser naar voren gebrachte beroepsgronden, concludeert de rechtbank dat de toepassing noch de tenuitvoerlegging van de vrijheidsontnemende maatregel in strijd is geweest met de wet en dat deze bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid gerechtvaardigd was te achten. Derhalve wordt het beroep ongegrond verklaard.

Gelet op het vorenstaande acht de rechtbank geen gronden aanwezig om toepassing te geven aan artikel 106 van de Vw 2000 of artikel 8:75 van de Awb.

III. BESLISSING

De rechtbank

- verklaart het beroep ongegrond;
- wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Deze uitspraak is gedaan op 8 februari 2007 door mr. C.P.E. Meewisse, voorzitter, in tegenwoordigheid van P.L. Rempt, griffier, en bekendgemaakt door verzending aan partijen op de hieronder vermelde datum.

Afschrift verzonden op:

08 FEB. 2007

Conc.: PLR

Coll: ~~PLR~~

D:

Tegen deze uitspraak staat hoger beroep open op de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (adres: Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage). De termijn voor het instellen van hoger beroep bedraagt één week. Naast de vereisten waaraan het beroepschrift moet voldoen op grond van artikel 6:5 van de Awb (zoals het overleggen van een afschrift van deze uitspraak) dient het beroepschrift ingevolge artikel 85, eerste lid, van de Vw 2000 een of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

wormhoudt berg advocaten

Aan de Afdeling Bestuursrechtspraak van
De Raad van State
Postbus 16113
2500 BC DEN HAAG

per telefax 070-3651380

Betreft: 07 / 3542VRONTN
/ Staat

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
921 B	13 FEB 2007
ZAAKNR. 200701156-1	
AAN:	V3
BEHANDELD: DD:	PAR:

Mr. M. Berg

Mr. S. Brouwer

Mr. R. Goettsch

Mr. A.M. van den Hurk

Mr. R.H. Wormhoudt

Amstelveenseweg 4
1075 XH Amsterdam
T 020 - 618 53 30
F 020 - 618 90 85
E secretariaat@wormhoudtbergadvocaten.nl

Amsterdam, 13 februari 2007

Hoger beroepschrift

Geeft eerbiedig te kennen:

geboren op _____, van Italiaanse nationaliteit,
verblijvende te _____, woonplaats kiezende ten kantore van mr M. Berg,
Amstelveenseweg 4 te Amsterdam, die door hem bepaaldelijk is gevolmachtigd tot het
instellen van dit hoger beroep en als zodanig zal optreden.

Appellant stelt hiermede tijdig hoger beroep in van de uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Amsterdam d.d. 6 februari 2007 (productie 1)

De grieven welke appellant aanvoert zijn de navolgende.

Grief 1.

Appellant kan zich niet verenigen met de volgende overweging.

De rechtbank stelt vast dat eiser bij besluit van 9 januari 2002 ongewenst is verklaard. In dit besluit heeft verweerder genoegzaam de in de richtlijn genoemde omstandigheden betrokken. Naar het oordeel van de rechtbank is dit besluit gelijk te stellen met een besluit ter beëindiging van het verblijfsrecht als bedoeld in artikel 28 Richtlijn 2004/38 EG. Uit de ongewenstverklaring volgt derhalve dat eiser geen rechtmatig verblijf als EU onderdaan meer heeft. Eiser mag dan ook in beginsel in bewaring worden gesteld.

In reactie op de stelling van eiser dat er een nieuw, concreet, besluit met betrekking tot de actuele dreiging voor de openbare orde moet zijn, overweegt de rechtbank dat de richtlijn noch de Vw of de VC daartoe nopen.

Toelichting:

Appellant is van oordeel dat de rechtbank met bovenomschreven overwegingen miskent dat de artikelen 27, 28 en 29 van de Richtlijn, in onderlinge samenhang gezien, impliceren dat de belangenafweging van artikel 28 dient plaats te vinden voorafgaand, naar het oordeel van appellant direct voorafgaand, aan het besluit tot verwijdering van het grondgebied en dat sprake dient te zijn van een actuele, werkelijke en voldoende ernstige bedreiging van de openbare orde en de openbare veiligheid.

Door te oordelen dat een ongewenstverklaring welke vijf jaar eerder is aangesproken aan de voorwaarden van de richtlijn voldoet heeft de rechtbank dat miskend.

Naar het oordeel van appellant is de bestreden uitspraak dan ook in strijd met het bepaalde artt. 50 en 59 VW 2000 en artt. 27, 28 en 29 Ri 2004/38 EG.

Gelet op het voorgaande kan de uitspraak dan ook niet in stand blijven.

Redenen waarom:

Appellante Uw College verzoekt de uitspraak d.d. 6 februari 2007 van de rechtbank 's Gravenhage, zittinghoudende te Amsterdam, te vernietigen.

Amsterdam, 12 februari 2007

Gemachtigde

